

להיות שכל כוונה המשכנתו הוא בכדי להאריך אור למטה כ"ו. והיינו לפי שגם שיש ומקור הקו שהוא בח"י מלכות דא"ס שלפני התצטום יא ג"כ בח"י שכינה כ"ו, דהיינו נבואה לעיל דגם בח"י מלכות דא"ס עצמו הוא בח"י גילוי אור לכו, והיינו בדעצמות גומא כביכול הוא בח"י גילוי אור השייך אל העולמות כ"ו, אלא שלעדי התצטום לא הי' יכול להיות ממנו התהוות העולמות כמו שהיו כ"ו, אבל עיקר גילוי האור בעצמותו הוא בשביל בעולמות כמו שהוא כ"ו, אבל עיקר גילוי האור מבחי' מלכות דא"ס יעיל והקו כ"ו, ולכן כללות משום דכללות ענינו הוא בשביל ההתחזקות כ"ו, אבל עצמו נקרא שכינה משום דכללות ענינו הוא בשביל ההתחזקות כ"ו, אבל בח"י א"ס עצמו שלמעלה מבחי' גילוי אור שגם בעצמותו כביכול הוא למעלה ממנו שייכות אל העולמות נקרא קודש מפני שהוא למעלה מעלה מבחי' גילוי אור בשביל העולמות כ"ו כב"ל.

והנה רמ"ח פקודין הם רמ"ח אברין ומלכא, בח"י מלכא קדישא שהוא בח"י יא, ופי' אבר הוא לשון המשכה והיינו שע"י המצות משיב"ם בח"י אורות דא"ס במלכות ומבחי' מלכות נמשך בתצטום ישראל למטה כ"ו, ותצ"ע יחוד קוב"ה ושכינתו ע"י המצות, והרי המשכה זו היא ע"י רום המעלה ע"י שמונע בח"י מוחו ועצמותו ית' והיינו בח"י עצמות א"ס ב"ה שלמעלה מבחי' הגילוי דאור א"ס כ"ו, והיינו שלמטה באדם כשנתיח תפילין ממשך עלי גילוי אור מבחי' מוחין דדא"ס (והיינו כשנמשך תחלה מבחי' מלכות ונעשה בח"י יחוד כ"ו) וכמו כן למעלה נמשך גילוי אור זה למטה על האדם המניח תפילין כ"ו). וכמו כן למעלה באדם העליון ויא' רום נמשך עלי בח"י המוחין מלמעלה יומר מבחי' מוחין דאבא כ"ו, וכן ע"י רום המעלות שנומשך מבחי' א"ס עצמותו ומוחין שנק' בח"י מלכא קדישא בעצמותו כ"ו, והו' מ"ש ועשייתם את כל מצותי והיייתם קודשים שממשיכים בח"י יחוד קוב"ה ושכינתו במדרי' היותר עליונה היינו שנומשך מבחי' א"ס עצמותו ומוחין בח"י מלכות דא"ס שלפני התצטום ונתקו כ"ו, והו' ענין מה שנושמות ישראל נק' מקודשי שמו וכמ"ש וישמחו כו' ישראל מקודשי שמו, שמו הוא בח"י מלכות ובהו' מלכות דא"ס נק' שמו הגדול, וישראל הם מקודשים שמו שממשיכים מבחי' קודש שהוא בח"י עצמות דא"ס והיינו מבחי' שמו שיומשך ויאר בשמו הגדול והקו הנמשך מלכות דא"ס, והיינו ע"י המצות שהן אברים והמשכה בח"י מלכא קדישא עילאה בח"י אוא"ס עצמותו ומוחין כ"ו כב"ל, וכמו כן הוא ע"י התורה, פידוע דשרש התורה הוא מתחמת דתחמה הוא בח"י וכמו כן הוא ע"י השרש שרישה הוא בח"י תחמה שבמצות א"ס, שע"כ אוריתא מתחמת נפחת היינו מבחי' תחמה שבמצות, כמ"ש מהו ב"ה עולת המיד דתקס"ט, ולכן ע"י התורה משיבים בח"י יחוד קוב"ה ושכינתו, בשורשן הראשון בעצמות אוא"ס, שנומשך מבחי' עצמות שלמעלה מבחי' גילוי אור בח"י שמו הגדול שהוא בח"י גילוי האור וההתפשטות דא"ס כ"ו, ופי' דוה"ע מצות עסק התורה לשמה היינו

ומבואר במ"א דז' עני' אלא ברעו ואור עשיר אלא ברעו, ופי' עני ברעו היינו שמאריך רק בח"י רעו תחתון שהוא מקור המדות הנמשכים מתח"ב והיינו בח"י חיצוניות המדות, והעשיר ברעו הוא בח"י רעו עליון שנומשך גילוי בח"י מדות שלמעלה מתח"ב כו"ב כ"ו, כמ"ש מהו בתו"א פ' תולדות בהבאור דמים רכים, והו' התפשט בין בח"י יסוד לתמארת, דגילוי בח"י תחמת הוא בתמארת דקרא כ"ו, ולכן מצד בח"י זו דקרא נקרא יא' קודש כ"ו, ופל' פי זה יורן ג"כ מה שנתבאר לעיל במ"א כל הי' עו"ה, דב"ע מאר בח"י יסוד היינו בח"י חיצוניות יא' וקודש הוא בח"י פנימיות יא' כ"ו.

והנה זהו בדרך פרט בח"י ופי' וכמו כן יורן למעלה יותר מבחי' ח"ב דבינה נק' שכינתא עילאה, והו' דאיתא בבראשית רבה פי"ג נובלות בינה שכינה ותחמת נק' קודש עילאה וכמ"ש בזהר דתחמת הוא בח"י קודש מלה בגרמ"י, שאינה שייכה לעולמות כלל שאפילו אם לא הי' בורא עולמות כלל הי' שייך בח"י חכים ולא בתחמת ידיעת כ"ו, ומה שהתחמת היא ראשית הגילוי יסוד השתלשלות, היינו בח"י חיצוניות תחמת אבל בח"י עצם ופנימיות התחמת הוא למעלה מבחי' גילוי, והוא ענין מה שמוחין דאבא הם למעלה מהשתלשלות, וכידוע ענין כ' המדריגות דכח ומ"ה דתחמת, דכח דתחמת הוא בח"י התפשטותה אל הבינה ובחי' מ"ה דתחמת הוא בח"י התקבוצותה אל תחתן הוא בח"י אור תחמת שנומצא בתחמת בח"י הפנימיות שבתחמת כ"ו, ומה שנומשך מן התחמת אל הבינה בח"י יסוד אבא הוא בח"י הארה ללב כ"ו (כמ"ש מ"ב באורו ב"ה וכמה רל"ה), והזיות דבחי' פנימיות תחמת הוא למעלה מבחי' גילוי בעולמות לכן נק' בח"י קודש כ"ו, ועל דרך זה הוא למעלה יותר מבחי' תחתן כ"ו בח"י שכו בח"י עתיק ואור, שום ג"כ בח"י קוב"ה ושכינתו, דבחי' א"ס נק' שכינה (וה"ע שמו בגימטריא רצון כ"ו), והוא להיות דבחי' א"ס הוא מקוד ושרש הנאצלים וכל הגילויים וההשפעות הם מבחי' א"ס וכב"ל שנק' רב טוב כ"ו, ומשום זה נק' א"ס בשם שכינה, אבל בח"י עתיק שהוא בח"י התחתונה שבמצולל למעלה מדות מקוד ושרש לנאצלים נק' קודש, שקודש ומובדל, דהו' פי' עתיק לשון העתקה והבדלה, שנועתק ונבדל מסוד השתלשלות כ"ו, ע"י שגם בשרש הראשון, בח"י הקו הנמשך מאור א"ס ב"ה שנומשך מבחי' מל' דא"ס נק' ג"כ שכינה וא"ס ב"ה עצמו נקרא קוב"ה כ"ו.

והענין הוא דתנה שם שכינה הוא ע"ש ששיכון ומתלבש בשלמטה ממנו כ"ו, וא"כ הרי הקו הנמשך מאור א"ס הרי עיקר המשכנתו הוא לראיר בעולמות שאחר התצטום, והנה דראשית המשכת הקו הוא מאור א"ס שלפני התצטום כמ"ש ב"ה ה"י המשכה זו היא כבדי לואר אחר התצטום, כ"ו התצטום הוא הענין הגילוי שהוא ענין סילוק האור כ"ו, והקו הוא בח"י גילוי אור והיינו מה שנומשך מאור א"ס שלפני התצטום לואר תחמת התצטום ויורד נמשך בהתעלמות שאחר התצטום כ"ו, וא"כ מוכן דכללות גילוי הקו בראשית המשכתו מתאר א"ס שלפני התצטום נק' שכינה

כי ובבתי אין ויש דח"ב לא שייך ענין שממלגים ומסתתר כי להיותם ב'תי עילה ועלול (כי) ומבני דבתי האין של היש האמיתי הוא לי'עלה מבתי גילוי ממש, שהרי דבוק ובטל במקורו ובלא ממש כי, אמנם בתי האין של היש הנברא הרי הוא בא בגילוי שמהוה כי אלא שמתלגל ומסתור מריש, ואם שג"כ אינו מאיר בגילוי בריש, היינו שאופן ההתחוות הוא דוקא כשמסתתר להיות מובדל ממנו שאם ה' מאיר בגילוי לא ה' מציאות ההוות היש כי"א דוקא ע"י שמובדל ממנו כי, אבל מפל מקום הרי הוא בתי גילוי שעששה מקור להנברא כי, משא"כ בתי אין של היש האמיתי הוא למעלה מבתי גילוי להיות מקור כי.

ורמלשל ע"ז להנין ב' בתי אין הנ"ל מבורא במ"א כמו ער"מ המעינות הנובעים מההתהם שמתחת לארץ והגלגלים דרך עורי הארץ בתחלים שבים, המעינות הם דקים מאד שאינם בערך לגבי ההתהם כלל, וההתהם שהוא קירבן מים שעומרים בנזוהו נק' יש, והמשכה זו שמהוהם להמעינות הנובעים ממנו הרי זה מיש לארץ, שההתהם הוא יש אמיתי לגבי המעיין המעיין הוא כאן שכלא חשיב לגבי עצם ההתהם כי, והנה המעינות הנושבים מההתהם הרי הם סתומין ועלמים בעפר הארץ ואח"כ כשנובעים ונוקעים עפר הארץ הרי מתחיל להגלות ונעשה ממנו המזוהו הננה, שהו מאין ליש דהמעיין הוא נבר רחובות גבול וכשרואין נביעת המעיין אינו מושג כלל איך יהווה ממנו נהר רחב כי (וענין העלם הסתר המהוה מהמהוה לא יש במשל כנ"ל דענין ההוות יש מאין לא נמצא בנבואים כי), ועוד משל מכת הצומח שבארץ, דעצם כח הצומח הוא כח היולי כללי לכל מיני צמיחה כי, ולדיות שהוא כח היולי עצמי הרי אינו מתלבש בעצמו להצמיח כ"א הארה ממנו הוא שמאיר להחליש בארץ שממנו הצמיח כל מיני צמח כי, אמנם מובן שכשם שכת הצומח עצמו הוא כח כללי לכל מיני צמחים כן הארה האור המאיר ממנו הוא גם כן כללי לכל דבר צמח היינו כללות הכח להצמיח כי, אבל אינו בבתי המתקיימת לכחות פרטים כלל כי"א בכלל לבד, שהרי האור הוא מעין המאור כי, אבל מ"מ הוא רק אור כח הצומח ולא כח הצומח עצמו, ולכן נק' אין שהוא בתי הארה ולא עצמי וכלא חשיב לגבי העצם כי, ולדיות שהוא בתי הארה לכל הגם שהוא בתי אור כללי ולמעלה מבתי המתקיימת בעצמו כי י"מ מתפשטים ממנו אורות פרטים שמתקיימים להיות מקורים לצמיחים פרטים כי, ונהא גוונא במשל אור וחיות הנפש, דעצם הנפש הוא למעלה פרטים כי, ונהא חיות לחיות הנוף, כ"א הארה הנפש הוא שמאיר מהנפש לחיות כי, אלא שהארה הנפש היא אור כללי עדיין (והיינו בתי עצם האור כי) ולמעלה עדיין מהמתקיימת כחות פרטים כי, כמ"ש במ"א כאור"י, ומבתי האור הכללי מתפשטים בתי אורות וכחות פרטים המתלבשים כאברי הנוף כי (ועמ"ש בספר של בינונים פנ"א ושם הוא עיקרה ושרשה של המשכה זו בבתי גילוי האור והחיות של הנשמה כולה ומשם מתפשטת הארה כי), והאור כללי הוא האין של היש דנפש שנק' יש אמיתי והתפשטות האור

להמשיך בתי תוספת אורות בבתי שמו הגדול כי, והיינו ע"י קריאת דתורה שעיני קורא ו"אשיך בתי א"ס עצמותו ומחוטו כי, ובמ"א מבורא פ"י והיינם קדושים לאליכם להמשיך אותו יתי שיהי בבתי קדוש, כי א"ס עצמותו ומחוטו אינו בגדר שם קדוש ג"כ, דשם קדוש שייך לומר ג"כ כשיש איהו גילוי אור ער"פ או שייך לומר שהוא בבתי קדוש, אבל מה שלמעלה מבתי גילוי אנכי שייך לומר שהוא בבתי קדוש ג"כ כי, וכידוע בענין סומלל כל עלמין וממלא כל עלמין שהו ג"כ ב' המדרגות דקרב"ה ושריבתי, דממלא כל עלמין הוא בתי שכינתו שמאיר ומחליש בפנימיותו בעולמות בגילוי כי, וסובב כל עלמין הוא מה שקדוש ומסובל בעולמות שאינו מאיר בגילוי כי, מ"מ הרי גם סובב כל עלמין יש לו אורה שייכה לעולמות עד שבצד לומר אינו בגדר בתי, סובב לגבי עולמות כי, אבל בתי עצמות אור א"ס אינו בגדר בתי, סובב לגבי ג"כ כי, כמ"ש במ"א, כמ"כ יובן גם בתי עצמת אור א"ס ב' המדרגות דקרב"ה ושריבתי, דבתי מל' דא"ס נק' שכינה להיות שכללות הגילוי בעצמותו הוא כשביבל שיאיר בעולמות ונמשך אוד"כ הארה ממנו בעולמות ע"י הקו כי, כנ"ל, ובתי העצמות שלמעלה מבתי מלכות דא"ס נק' קדוש להיותו למעלה מבתי גילוי אור השיך אל העולמות ממש כי, מ"מ בהכרח לומר שהוא ג"כ בתי גילוי אור לכך שאין ערוך לגבי העצמות ממש שלמעלה מגדר גילוי לגמרי עד שאין שייך לומר על זה קדוש גם כן כי.

והרענין דהנה נהבאר לעיל שיש בבתי הגילוי אור דא"ס ב' מדרגות, הא בתי האור כמו שהוא לעצמו, והב' כמו שהוא שייך אל העולמות והכל בעצמותו כי, ופ"י לעצמו היינו שהאור אינו בגדר שייכות אל העולמות עדיין, דבתי ה"ב הג"ל הרי יש לה שייכות עצ"פ לעולמות כנ"ל, והר"א שהרי בגלל זה ה"י הצמצום האור הצמצום נמשך הארה ממנו בבתי מקיף ופנימיות לעולמות כי, כנ"ל, משא"כ בתי האור כמו שהוא שאינו בגדר שייכות לעולמות נקרא לעצמו שהוא בתי העלם עצמותו כי, וכדרך כלל הוא בתי עצם האור והתפשטות האור, דעצם האור אינו בגדר שייכות אל העולמות והוה בתי האור כמו שהוא לעצמו, והתפשטות האור הוא בתי האור השיך אל העולמות כי, ואפשר יש לומר שהם ב' בתי שבאין ונדוע בענין הג' מדר"י יש ואין ויש, שהו נתחלים ל"י יש ואין ואין ויש, דאי אפשר להיות ההוות יש מיש אם לא ע"י אין באמצע, אלא שהאין נחלק לשנים, הא בתי אין של היש האמיתי שהוא בתי הארת יש אמיתי וכלא ואפס חשיב"א לגבי בתי היש כי, והשם אין הוא אמת בבתי אין זה להיות ובבתי אפיסת המציאות כי, תב' בתי אין של היש הנברא שנעשה מקור ליש, נק' אין על שם שאינו משהג בהנברא להיות דהתהוותו ממנו הוא כדרך העלם והסתר הכורי מהנברא כי (ויש לומר גם בבתי אין הכ' שנק' אין להיותו בבתי אור רחוק שאינו בבתי תפיסת עדיין משא"כ היש הוא בבתי תפיסת מציאות ממש כי, וכמו בבתי תפסה וכינה שנק' אין ויש